

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre . . . 6 ft.
 Fél évre . . . 3 ft.
 Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét
 illető küldemények a
 szerkesztőnek, anyagiak
 a lap tulajdonosnak kül-
 dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
 egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
 többszöri hirdetésmél olcsóbb.
 Nyitótér sora 25 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetésnél
 30 kr.

A hirdetések Bittermann
 Nándor könyv- és könyvnyomdá-
 jában és a szerkesztőnél fogad-
 tatnak el.
 Kéziratok nem térülnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Zombor, 1892. jan. 1.

Csordultig telt már a pohár. Az új esztendő meghozta a már tarthatatlan helyzetből való kibontakozás egyetlen módját: az új választások elrendelését. Ezek minden valószínűség szerint e hó 28-ától február hó 6-ig terjedő időtartamon belül lesznek az egész országban megtartandók. S minthogy megyénkben régi szokás az, hogy a választásokat rendszeren a határidő első napjára szokták kitűzni, a mostani választások megyénkben — amennyiben ez lehetséges — január hó 28-án fognak megtartatni.

Ez az első eset, hogy hazánkban téli választások vannak. S vajjon ki az oka ennek? Szapáry Gyula gróf-e, vagy pedig az ellenzék?

Nem keressük azt, vajjon célszerűségi szempontokból hogy vagyunk a téli választásokkal; de a választók azon része is, mely nem helyesli ezt, tudja meg jól, hogy ezért a felelősséget Apponyi Albert grófnak és Ugron Gábornak, meg pártjának kell elvállalni. Ha nem bomlik fel az ő égisük alatt a parlamenti rend, úgy nem lett volna a kormánynek esze ágában sem, most a téli időszak idején az urnához szólítani a választókat.

Miért kellett tehát a választásokkal így szietni? Mert ezt kívánta a választók nyugalma, az ország békeje, melyet teljes feldulással fenyegetett az izgató ellenzék. Képzelnék csak el, mit értünk volna el május vagy júniusig, ha a kormány garázdálkodni hagyja az ellenzékét.

Mert gyönyörűség az mi ellenzékünk szerepe! Odafent, hogy mit csinál, azt tudja az egész világ; mint a rakoncátlan kis gyerek, ki áll a porondra s azt mondja, nem engedem, hogy okosat tegyetek, mert addig kiabálok, míg ti is meg nem unjátok s magatok is haza nem mentek.

S mit csinált az ellenzék szerteszét az országban! Igen szépen megyénknél maradhatunk. Magukat hivatottaknak tartó, de annál hivatlanabb elemek hónapok előtt kezdték az aknamunkát s ki merjük mondani a „politikai szélhámoság” eszközeivel iparkodtak a maguk részére hódítani a könnyen hívó népet. Mindenféle fufanggal iparkodnak a választók lelkét megmételtyezni, csak hogy megtörjék benne a józan gondolkodást. Tudják persze, hogy e fegyvert csak ők hasz-

nálthatják, ők, akiknek nincs mit veszteni valójuk; tudják, hogy a szabadelvű párt nagy ígéretekkel nem állhat elő, mert minden szaváért, ígéréteért felelősségre vonhatják.

Jó lesz tudomást szerezni azokról a kikocsikázásokról, melyeket az ellenzék már hetek óta elkövet. Hiszen mikor a városban keresztül hajtatnak, itt mindenki tudja kicsoda politikai és értelmi súly rejtőzik a cortege-ben. Legfeljebb elmosolyodik a polgári ember, mert tartjuk annyira felvilágosodottnak városunk polgárságát, hogy tudja, miszerint egy öt lovas hintóval elkápráztatni ugyan lehet a báméskodókat, de megnyerni — ha csak egy csepp komolyság van bennük — nem lehet.

De fel kell világosítani a városi polgárságnak a szálláson lakó választókat, mert az ellenzék határozottan ezekre pályázik, számitanak tudatlanságára s arra, hogy ígéretekkel lehet majd rá hatni.

Bárcsak tudatára ébrednének a szállási választók, hogy az ellenzék kicsoda és nélküli, spárgán rángatható lényeknek tartja őket; úgy a szerb, mint a bunyevác gazda népben felébredne a büszkeség s ellöknék maguktól azokat a toladókat.

Meg kell értetni a választókkal, hogy ez a keserves konglomeratum, egyszerű komédiát akar csinálni az ő józan politikai ítéletekből s amikor a lépre csalta őket, akkor majd szépen kilöki abból a menyországból, amit most elég merész botorul előtte lefesteni.

S ne gondolja valaki, hogy amit itt monduk, az frázis vagy kortesfogás.

Nagyon naivok lennénk, ha ilyet alap nélkül állítanánk.

Az ellenzék azon bizonyos kortes-utak alatt jól megtömi üres zacskóját (nem pénzzacskóról beszélünk, mert az lehet hogy nem üres) badarabnál badarabb kohlományokkal s olyanokat mond s ígér a választóknak, ami egy kissé szigoruan véve izgatás a törvényes rend ellen.

A legerősebben nyargalnak azon, hogy ha az ellenzék jut kormányra, nem lesz adó! Hát kicsoda az, ha nem a bolondítás egy meg nem engedett eszköze. Micsoda párt az, mely ilyen eszközökhöz mer nyúlni s mely a választókban fel meri kelteni azt, hogy ő felforgatja az állam

létezésének alapját. Csak két eset lehetséges. Vagy az ellenzék nincs tisztába magával, vagy pedig a választókról tételezi fel, hogy nincs eszük.

Nos tehát Zombor választóinak nem szabad magáról oly szegénységi bizonyítványt kiállítani, hogy ilyesmit elhagyjen.

És még egy fogás van, amit az ellenzék használ s a melynek nagy csábja van; a szerb és bunyevác polgárokra, azok nemzetiségi érzületére akar vele hatni.

Visszaállítjuk nektek a kizárólag szerb és bunyevác nyelvű iskolákat, mindenfelé a szerb és bunyevác nyelv lesz a domináló s a magyar szépen a sutba szorul. Hát ilyen is járja? Ezt is lehet túrni? Fel akarják forgatni a szép egyetértést, mely a nemzetiségek között náluk létezett; káros eszméket csepegtetnek a nép szívébe, mely a jelenlegi békés fejlődés ideje alatt belátta, megértette, hogy minden jogos igénye a mai törvényes rend uralma alatt kielégítettik.

Hát kicsoda ez, ha nem ámitás? Mert ha az ilyen ígéretek megvalósítását az ellenzék maga is elhiszi, akkor egyenes ellensége az államnak.

Fel kell tehát világosítani a szerb és bunyevác ajku polgárokat arról a veszedelmes játékról, melynek célja konkolyt hinteni egymás közé, ellenséggé tenni a legjobb barátot.

És most kérdezzük, vajjon mit érdemelt volna az a kormány, mely az ily machinációkat hónapokig eltűrte volna! Mit lehetett volna annak hazafiatlanságáról és politikai komolyságáról tartani? Hogy viselte volna azt az óriási felelősséget, mellyel, mint az ország ügyének, békéjének megbízott, hivatott öre, a törvények végrehajtója, — a nemzet közjavanak tartozik.

Meg fog nyilatkozni az ország ítélete s le lesznek leplezve a fondorkodók; mert meg kell törni az ilyen elemek hatalmát.

A polgárságnak magának kell elutasítani nemcsak öt évre, hanem egyszer és mindenkorra, az olyan befolyást, melynek sportszerű célja lehetett ugyan, melynek azonban megyénk és városunk javához semmi köze. Értsék meg ezzel aztán, azok, kiket illet, hogy itt nincs mit keresniük.

Ezt várjuk az újévtől, ezt várjuk a választó polgárság nyilatkozatától a januári választások alkalmából.

A „BÁCSKA” tárcája.

Egy mese.

Egy mesét hallottam egykor, régesrégén,
 S nem tudom feledni soha, semmiképen,

„Tündérek leánya meg a pásztorgyermek
 Tündérek kertjében együtt növekedtek;
 Játsoztak a réten, kergették a lepkeket
 És a vége lett, hogy egymást megszerették.
 Történt aztán egyszer: kőrő jött a házba
 S idegen királyfi gyöngye lett a lányka.

Egyre sirt a pásztor, addig sirt miatta,
 Mig egyszer az anyja őt is elviráttatta.
 Am a tündérek is fölölték a gyászat:
 Megölte a lányuk titkos, hosszú bánat.”

Mért hogy olyan gyakran jut most az eszembe
 Ez a mindennapi apró történetke?
 S mért hogy a mikor csak gondolok reája,
 Mindig sír a szívem, mindig sír utána?

Márton Pál.

PÖHÖLY ANYA TEMETÉSE.

(A Pöhöly család történetéből.)

Írta: Gárdonyi Géza.

Egyszer csak bevitték a házba egy olyan fekete koporsót, aminőben nemrég az öreg Pulyka Jánost temették. A koporsón fehér cífrázatok voltak. Az írástól el tudták azokat olvasni.

És a koporsó után bevitték egy nagy fakeresztet is. János ezt az ablakon át látta, mikor ültözötték.

Az ünneplő ruháját adták rá. Pörge kis kalapját tették a fejére. Péterkére is az ünneplő szoknyát adták. Mert Péterke még akkor szoknyában járt.

A ház lassankint tele lett asszonyokkal és emberekkel. Jöttek, mentek, sirtak, rittak ott. Őket meg átvitték addig Pulyka szabóéhoz a szomszédba.

Az öreg Pulykáné két nagy főtt krumplit adott nekik és sirva szólt hozzájuk:

— Ögyetök árvák, ögyetök.
 Eleinte komolyan néztek mind a ketten a kezükben levő, párolgó illatos krumplira. Azután Péterke beleharapott. A krumpli fehér lisztje szinte porzott a fogai között. Körülnézett, hogy látja-e valaki, azután Jánoshoz fordult és nevetett.

Mindig így tett, ha valami tetszett neki.
 Délután harangoztak.

Az öreg Pulykáné azt mondta nekik, hogy most temetik az anyjukat. Kezen fogta őket és átvezette a saját udvarukba.

Tele volt már az akkor emberekkel és asszonyokkal.

Az udvar közepén, ott feküdt a nagy fekete koporsó. Előtte tarka, félelmes ruhában a tisztelendő ur és a kántor ur. Oldalt az apjuk, aki zsebkendővel törülgette a szemét.

A tisztelendő ur mindenféle szavakat kiáltott énekelve. A kántor ur erre visszakiabált. Olyan volt, mintha veszekednének valami fölött, csak hogy nem néztek egymásra.

Egyszer aztán a tisztelendő ur elhallgatott. A kántor ur megköszönte a torkát és a fejét félre csapva, hosszan kinyújtott nyakkal olyan szomorú ordítást kezdett, hogy a hamvas macska a tyukól tetején az égnek görbitette a hátát s egy ijedt pillantást vetve a kántorra, elfutott.

A kántor ur énekén fölzokogtak az udvaron állók. Egyszer aztán rajtuk is átfutott valami fájdalmas hidegség, mikor a kántor éneke így fordult:

Az Isten veletök Jánoska, Péterke,
 Elvirált anyátok töfetek örökre.
 Épeje édesebb az édes anyának,
 Mint teje utánam jövő mostohának.

Egy öreg asszony elkapta a két gyermek fejét és a kötényéhez szorította őket. Az öreg asszony sirt. János is sirt. Péterke titokban megsejtemtette az öreg asszony olvasójáról lecsúsgó részefeszülletet.

Egyszer aztán a kántor ur végezett. Visszaigazitotta a nyakát a gallérja közé és a kalapját a fejére nyomva, elindult.

Négy ember fölemelte a koporsót. Kiindultak vele az utcára. És mentek, mentek.

Az ég felhős volt. Szemezni kezdett az eső. Az asszonyok fejükre borították a felső szoknyaikat és arról beszélgettek, hogy bizony kár volt érte, az isten nyugtassa. Rendes volt, jó volt; tagja volt a rózsafüzérnek; igaz hogy jobban tette volna, ha Balogh Furus Jóskaéhoz ment volna feleségül; meg hogy tavaly az ő libái keltek ki először.

János hallotta és értette ezeket s büszke volt az anyjára. Apjának kérges kezébe fogódzva azon tűnődött, hogy álmodik-e. Ha álmodik, el fogja mondani reggel az anyjának.

Olyan földhöz értek, amely tele volt fakeresztekkel és apró dombokkal. Némelyik dombnak az oldalán friss fű zöldelt. János azt akarta mondani Péternek, hogy jó volna, ha élne a kis bárány: ide ki lehetne hozni legelni. De mégsem szólt semmit.

Egyszer aztán egy sárga gödörhöz értek. A gödör mély volt. Nem lehetett bele látni. A kántor ur megint kihuzta a nyakát a gallérjából és ordított. Pöhöly apa letérdelt és sirt. Az asszonyok is mind letérdeltek és sirtak. A pap egy rézbuzogányt forgatott meg a koporsó fölött. A rézbuzogányból fényes vizcseppek hulltak szét. Azután a koporsót leeresztették a gödörbe. Tompa dübörgés hangzott a mélyből. Az asszonyok egy-egy hantot dobta a gödörbe. Pöhöly apa és ő kezükbe is adott egy-egy hantot. János reszketett: ha csakugyan az édes anyja fekszik ott lenn . . . hátha fáj neki az a hant. És elcsapadva ejtette le a földdarabot.

Hazamentek. Már akkor sötét volt. Pöhöly apa ráborult az asztalra és úgy maradt sokáig. Azt hitték alszik.

De nem aludt.

Az országgyűlés berekesztése és az új választások. Az országgyűlés feloszlásáról immár hitelesen jelentik, hogy mindkét ház január 4-én tartja utolsó ülését. Másnap, január 5-én ő felsége trónbeszéddel ünnepelesen berekeszti az országgyűlést. Két nappal később megy végbe az új választások elrendelése, melyek január 28-án kezdődnek s az egész országban tíz nap alatt befejeződnek, úgy, hogy az utolsó választások legkésőbb február 6-án mennek végbe. Az új országgyűlést február 18-án ő felsége személyesen trónbeszéddel nyitja meg.

Választások. Megyénk területén a képviselőválasztások rendszerint az arra kitűzött határidő legelső napjain szoktak megejtetni. Mint-hogy pedig ezuttal január 28. és február 6-ika között kell ennek az egész ország területén megtörténni, valószínű, hogy már e hó 28-án, vagyis a határidő első napján lesznek megyénk területén a mérkőzések.

A zombori szabadelvű párt proklamációja és a programbeszéd. A zombori szabadelvű párt minapi nagyszabású értekezletén egy a választókhöz intézendő proklamáció kibocsátását határozta el. A proklamáció legközelebb meg fog jelenni. Megemlítjük egyúttal, hogy Koczár Zsiga képviselő beszámoló és programbeszédét e hó 10-én, vasárnap, d. e. 10 órakor a „Vadászkürt” nagytermében tartandó választói értekezleten fogja elmondani. Biztos értesülésünk szerint városunk minden rétegében elhatározott, hogy a szabadelvű párt szeretett képviselőjének, Koczár Zsigának beszámolója alkalmából minél nagyobb számmal jelenjen meg s tüntetészerűen adjon kifejezést ragaszkodásának. A vasárnap nap tehát valószínűleg nagyszabású politikai demonstrációvá fogja magát kinőni, mely tanúságot teend a zombori szabadelvű párt tömör soraközöséről jelöltünk mellett.

Választási mozgalmak.

Távirat.

Új-Verbász, december 28.

A szabadelvű párt tegnap Új-Verbáson megalakult, a teljes számban megjelent választók egyhangulag nagy lelkesedéssel Pulszky Ágostot jelölték. — Új-Verbáson az alakulás szombatán történt hasonló eredményrel, a többi községeknél a szervezkedés folyamatban van. A szabadelvű párt meglepő nagy többséggel győzend, az ellenzék célnélküli küzdelme dacára.

Apatin, 1891. december 27.

Az apatini választókerület szabadelvű pártértekezlete.

Mai nap délután 2 órakor az itteni nagyvendéglő nagytermében az apatini választókerület szabadelvű pártja Dombovits Márton, helyi pártelnök által kibocsátott meghívás folytán értekezletet tartott, és a bekövetkezendő képviselőválasztásra való tekintetből megalakult. Félrezt meghaladó, és a gyűlésteremben helyt sem foglalható választók jelenlétében, akik az egész kerületből egybejűttek, folyt le az értekezlet. Az apatini választó polgárok nagy többsége és a külközségek küldötteinek megjelenése a gyűlést impozansá tette; Bezdán községéből az idő rövidsége miatt az ottani szabadelvű párt tagjai táviratilag jelentették ki hozzájárulásukat az értekezlet elhatározásaihoz, és különösen a kerület eddigi képviselője, Fernbach Antalnak újbóli kijelöléséhez. Az értekezlet lefolyása a következő: az értekezlet vezetésére elnökül Wény Márton apatini lakos és nagybirtokos kértvén fel, ennek elnöklété alatt és üdvözlése után Dombovits Márton apatini földbirtokos az értekezlet célját előadván, és ecsetelvén annak szük-

ségességét, hogy a szabadelvű párt eddigi összetartását fenntartsa, és vázolván a jelenlegi országgyűlési képviselő számos érdemét indítványozta, miszerint az apatini kerület választói a külsőben álló képviselő választására az eddigi szeretett képviselőt Fernbach Antal állítsa fel jelöltül és kérje fel a jelöltség elfogadására. Az indítvány nagy lelkesedéssel egyhangulag elfogadott és az elnök által hasonló értelemben történt felszólalása után egyhangulag határozattá vált.

Megalakult ezután az apatini kerület szabadelvű pártja, elnökül Wény Márton, alelnökül pedig Dombovits Márton apatini, Gräber Gyula szántai és Meszner István bezdáni lakosok, titkárul pedig Krieg Károly apatini lakos választottak meg egyhangulag; és kimondott egyúttal, miszerint minden község saját végrehajtóbizottságát külön alakítsa meg.

Az apatini községi helyi végrehajtó bizottság azonnal meg is alakított, elnökül Dombovits Márton alelnökül Reizinger Ferenc, id. Will József, Stadlmann Gáspár és Belt Péter, jegyzőül Ibisits Ignác választott meg; ezeken kívül utcánkénti beosztással egy 50 tagú végrehajtó bizottság választott.

Miután Dombovits Márton közölte az értekezlettel, miszerint a kerület országgyűlési képviselője a legközelebbi időben jelezte beszámolójának megtartását, amely alkalomra a választókat hasonló tömeges részvételre felkérte, az elnök megköszönve a választók érdeklődését a kerület szeretett képviselőjének Fernbach Antal urnak a jelenlevők lelkes viszhangjával kisérvé: háromszori éltetésével rekesztette be a példás rendben lefolyt értekezletet.

Képviselő választási mozgalom az ó-kaniszi kerületben.

Több hét óta tartotta magát azon lesújtó hír, hogy kerületünknek a bálványozásig szeretett képviselője báró Podmanitzky Frigyes nem lép fel jelöltként az ó-kaniszi kerületben, sőt volt olyan lap is, mely ennek okát tudni vélte. Mi nem hittünk a hírnék, bár megvallom a nyugtalanságunk leverő érzete emésztett bennünket, félvén annak esetleges bekövetkezéséről, félvén szerető és szeretett atyánknak elvesztésétől, ki jó és balsorsban megjelenvén közöttünk, részt vett örömlünkben és fájdalomunkban.

Sajnos, ezen hír igaznak bizonyult s f. hó 26-án Ó-Kanisán megtartott szabadelvűpárti értekezleten felolvastott öméltségének egy levele, melyben kijelenti, hogy az ó-kaniszi képviselő jelöltséget jelenleg el nem fogadhatja. A pártértekezlet mely sajjalattal vevé tudomásul ezen leverő hírt s megköszönendő szeretett képviselőnknek a kerület, úgy az egyesek érdekében tett sok jótéteményeit s hathatós pártfogását, érdemeit jegyzőkönyvbe foglalván s felkérvén őt, hogy jövőben se vonja meg tőlünk atyai szeretetét s támogatását, számos aláírással ellátott köszönőiratot határozott el egy diszküldöttség által öméltségének átnyújtani. A nyomban megállapított hódoló felirat szövege következő: „Nagy-méltóságú báró ur, kegyelmes urunk! Mélyen lesújtó abbeli sorai birtokában, a mellyel az ó-kaniszi választókerületet azon elhatározásáról értesíteni kegyeskedett, hogy jelenlegi körülményei között az 1892-1897. ciklusra az országgyűlési képviselő jelöltséget — illetve erős meggyőződésünk szerint a kerületbeli képviselőiséget — el nem fogadhatja, engedje meg nagyméltóságod nekünk azt, hogy ebbeli elhatározása feletti mély fájdalomunknak és ószinte sajnálatunknak kifejezését adhassunk.

Nem kutatathatjuk az okokat, a melyek kegyelmességét ezen elhatározásra birták, mert tudjuk azt, hogy ezen kerületből megválasza erős aggodalomba és miképp becses soraiból is következtethető, erős küzdelembe ejtette nagyméltóságodat akkor, amidőn tőlünk, mint ezen kerület hű és lelkesült pártíveitől ily körülmények között megválaszra készlette. — Mindazonáltal engedje hinnünk azt, hogy ebbeli elhatározásával nagyméltóságod, mint az ó-kaniszi választókerületnek 11 éven át volt kiváló és kedves képviselője, tőlünk, mint hódoló hivatott nem vált meg teljesen és örök időre, hanem miképp mi tántoríthatlan ragaszkodással, ószinte szeretettel és tiszta önzetlen kiváló vonzalommal ragaszkod-

tunk nagyméltóságodhoz és csüggtünk kegyes egyénisége s szeretetreméltó személyiségén, nem fog rólunk soha megfeledezni és örök emlékébe fogja ezen választókerület polgárságát és különösen pártíveit megtartani. Amidőn hálás köszönetünknek adunk ószinte kifejezést nagyméltóságod abbeli kegyessége felett, hogy ezen kerületnek képviseltetését 11 éven keresztül elvállalva fenntartani méltóztatott, fogadjon határozott ígéretünket arra nézve, hogy pártíveinek lenni soha meg nem szűntünk; és abbeli ószinte nyilatkozatunkat, hogy szeretetreméltó magas személyének hódoló lenni soha meg nem szűntünk.

Ezen erős hittünkben engedje meg kegyelmességét, hogy drága személyétől és forrón szeretett képviselőjétől alulirottak az ó-kaniszi választókerület Ó-Kanisza községi választópolgárok nevében mély fájdalommal búcsút véve, a Mindenható áldását és jótékony bölcs intézkedéseit kikérve felfohászodhassunk, hogy tartsa meg nagyméltóságodat szeretett hazánk dicsőségére és boldogítására s községünk jólétének előmozdítására az emberi kor legvégső határáig.

Igy állván a dolog, nem csekély gondot okozott a pártértekezletnek Podmanitzky távozása folytán megüresült képviselői állásra alkalmas s minden tekintetben érdemes egyének kijelölése; végre hosszas körültekintés után sikerült azt Kosztyik János gyógyszerész és Mihály Sándor községi jegyző ajánlatára Matkovits Lajos a zentai járás főszolgabírójának személyében feltalálnunk, ki nemcsak bírja a választópolgárok többségének bizalmát, hanem elismert jó tulajdonai s képességeinél fogva méltó is lesz Podmanitzky örökének átvételére; ki is általános lelkesedéssel kikialított képviselő jelöltnek s Kosztyik Jánosnak elnöké, Herz Edének alelnöké, Katona Sándornak jegyzővé s 24 befolyásos egyének bizottsági taggá történt megválasztása után elhatározott a társközségekkel ennek értékre hozatala s ebből kifolyólag Matkovits Lajosnak a jelöltség elfogadására való felkérése. A további teendők elintézése az elnök-ségre és a bizottságra bízott.

Ismervén az általános hangulatot, bizonyosra vehető Matkovits Lajos főszolgabírónak az ó-kaniszi kerületben képviselővé való megválasztatása, az ellenzéknek — ki Graza Györgyöt szándékozik felléptetni — erőfijetése ellenére.

Laczkó.

Kis-Hegyes, 1891. dec. hó 29.

A kormányparti gyűlést ma tartotta előkészületeit a január 3-án, Verbáson, leendő értekezletre vonatkozólag. Cziráky József, községi jegyző, üdvözlően a jelenvoltsakat, lendületes beszédben vállalta a mai kormány fontos szerepét, nagyszerű vívmányait. Az egybesereglett választók éljenzése követte beszédjét. Ezután pártelnökké egyhangulag Cziráky Józsefet s jegyzővé Zsótér Ákos aljegyzőt választották meg. — Jelöltünk, akit Kis-Hegyes község is teljes lélekkel támogat, Pulszky Ágost.

Előfizetésre felhívás

„BÁCSKA”

XV. évfolyamára.

Helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve:

Egész évre 6 frt.

Fél évre 3 frt.

Negyed évre 1 frt 50 kr.

Neptanítók számára:

Egész évre 4 frt.

Fél évre 2 frt.

Negyed évre 1 frt.

Előfizetési pénzek Bittermann Nándor könyv- és könyvnyomdája küldendők.

Helyi és megyei hírek.

Boldog újévet kívánunk lapunk közönségének és munkatársainak.

Boldog új esztendő! Vajjon akad-e halandó, aki ki nem ejti ezt a két szót egypárszor legalább a mai napon, ha csak nem néma? És aki nem hallja ezt a két szót mások szájából, ha csak nem süket? Ha az utcán találkozunk ismerőssel, boldog új esztendőt kívánunk egymásnak; ha közelebbi ismerőseink, pláne rokonaink vannak, illik fölkeresni őket, hogy kimondhassuk előtük is ezt a két szót; ha benyitok a borbélyhoz, a sürcsarnokba, a trafikba és a jó isten tudja hová, mindenütt gratulálnak; és akár vagy itthon, akár nem: a levélhordó, stírgönyhordó, kéményseprő, szinlaphordó, bakter, koldus, lámpagyújtó, kézbesítő, drombó stb. stb. sorra bekopogtatnak ezzel a két szóval és nyitott tenyérrel, sőt a hitelezők hosszú sora látogat el legpontosabban, kezében a számlával nagy numerusokkal és ajkán ez a két szó barátságos mosoly kíséretében. Mennyi szatira! Boldog új esztendőt kíván, de már az első napján számlával keseríti az esztendőt. De ennek is meg kell lenni, mert ez az új esztendő átka s ezt el kell viselni a boldogtalan halandónak, sőt mindehhez ráadásul nekem is ide kell iktanom, hogy: Boldog új esztendőt! Legyen ezzel is több a gratulációk megszámlálhatlan nagy száma.

Újévi üdvözlések megváltása. Az alábbi felhívás küldetett meg megyénk bizottsági tagjainak: „Az újév közeledtével, — szükségét látjuk azon kijelentésnek, hogy az előző évekhez képest az újév alkalmából ez uttal sem várunk üdvözléseket egyesek, hatóságok vagy testületek részéről, hanem a múlt évi 30175. alisp. sz. a. kelt közös kérelmünkhez képest, ez uttal is arra kérjük t. Uraságotat, hogy az újévi üdvözlések megváltására szánt összeget sziveskedjék: Bács-Bodrogh vármegye árva- és szeretetház alapjának gyarapítására fordítani. Amidőn az ezen alap javára be-küldendő adományokat örömmel és köszönettel fogadjuk, kérjük azokat ez uttal is másod alulirothoz beküldetni. Kelt Zomborban, 1891. évi december hó 26-án. Sándor Béla s. k., főispán. Schmausz Endre s. k., alispán.”

Odavonta őket az ölébe. Megcsókolta az arcukat és azt mondta nekik, hogy feküdjenek le a jó puda ágyba, majd ő is lefekszik, csak megittja előbb a Riskát.

Erre levetkeztek és belehujtak a meleg dunyha alá. Pöhöly apa kiment a szobából. Az ajtó becsappant utána.

János fölemelte a fejét. Hallgatódzott. — Péter, — szólt az öcséséhez. — No, — felelt az a sötétben. — Kimegyek édes anyámhoz. — En is.

Megfogták egymás kezét és átfutottak meztláb a szoba hideg földjén. János lábujhegyre állva, fölnyitotta az ajtót. Atmentek a konyhán. Az első szoba ajtaja kissé nyitva volt. Világosság volt odabenn.

A gyerekek bedugták a fejüket. A két viaszgyertya égett még a szobában. Pöhöly apa az ágyfejhez borulva sirta: — Jaj istenöm, jaj istenöm... Milyen egyedül maradtam... Milyen egyedül maradtam... A két gyerek befutott hozzá. Remegve simultak a térdeihez, ölére lehajlott karjaihoz.

Ser hát...

Ser hát az erdő rejtekébe,
Hisz már közelg az alkonyat;
Tanuljunk tőle kéjt, szerelmet
S mindent, mi boldogságot ad!

A légnek ő tengerfenéke,
Szétféle szín pompázik itt;
Tekints körül: nem önmagának,
De minden csak nekünk virít.

Itt a virág kitarva kelyhéit
Kínálja édes illatát;

A sok madárka csak mi értünk
Hallatja megható dalát.

Itt sügja búsan csacska titkát
Minden virágnak a patak, —
Megértik őt: panaszszavára
Mindenyik néma, hallgatag!

— Tekints körül s köszönts az erdőt
Szent áhitattal boldogan!
Most érezed költészetét csak,
Most érezed mily hatalmas van!

Mert ime: zümmögése szűnik,
Nincs semmi nesz az ágakon,
Már mindent lassú szunyadvásba
Az üde est varázsa von.

Csak még a hűnyő nap golyója
Ott gyűjt tüzet legvégiben:
Földalozza tiborsugárát
A kegyes ének szeliden...

Az állat erre ég felé tör,
Hymnusát dalol a fűlmile
S az Ur kegyelme az erdőre
A boldogságot küldi le...

Oh, jer, leány, borulj le némán
És küldj imát föl én velem:
Hisz itt az Ur örök szerelmet
Szívünkbe olt — úgy érzem!

Szabadka Gyula.

Melléklet a „Bácska“ 1-ső számához.

Tartalékos tisztek kinevezése. Honvéd ezredünkben 1891. évi január 1-ével kezdődő ranggal tartalékos hadnagyokká nevezettek ki: Dicks Lajos és Klein Izsák Izidor volt egyéves önkéntesek; a debreceni ezredben Fridmann Jakab helybeli pénzügyigazgatási számtiszt, volt egyéves önkéntes; háziezredünkben, a cs. és kir. 23. ezredben, tart. hadnagyokká kinevezettek: Merdesacker Antal, Pokorny Ferenc, Frank Mihály, Weigert József, Stessel Károly, Seregélyi Dezső, Bell Gyula, Falcione Oszkár, Seps-Batzani Baló Tassziló; az újvidéki (6.) cs. és kir. ezredben: Vidmár Ferenc, Horowitz Izidor, Jax Frigyes, Csecska Román, Ilchta János, Kratina Oszkár, Bár Miksa és Szedő Dániel, volt egyéves önkéntesek.

Kilépés. Dr. Orosdy Lajos, újvidéki kir. altágyász és a szabadkai 6. honvéd gy. ezredbeli tartalékos hadnagy, a szolgálati kötelezettség teljesítése után, viselt tisztiorvosokoztatásának megtartása nélkül, saját kérelmére a m. kir. honvédség kötelékéből elbocsátott.

Papi installáció. Alexits Pája szabályi gör. ke. káplán 25 évi áldásos működés után rendes pappá Jón megválasztva, a kápláni állomást pedig Jojkovits Fazul theologus, a helybeli prótónak veje nyerte el. Az installációk a napokban tartattak meg; az érdemes lelkészek tisztelőre a kaszinóban bankettet is rendeztek.

Athelyezés és kinevezés. Beierlen Béla VI. oszt. adótsiztet, saját kérelmére, Újvidékről Bajára helyezték át, — Horváth Lehel zombori kir. adóhivatali gyakornokot pedig az újvidéki kir. adóhivatalhoz ideiglenes minőségű VI. oszt. adótsiztet neveztek ki.

Kinevezések. A szegedi kir. itélőtábla elnöke: Barak Imre hajdu-böszörményi lakos végeztet joghallgatót és Bertalan Endre ipolyvási kir. közjegyző jelöltet, a vezetése alatt álló kir. itélőtábla kerületébe díjas gyakornokokká nevezte ki s utóbbit a zombori kir. járásbírószághoz osztotta be.

A divatos betegség. Kétséggel a mai világ rabja a divatnak mindenben, még talán a betegségben is. Igy pl. ma már határozottan divatos betegség az influenza s fájjon az embernek akár mije, rögtön rámondják, hogy: influenza. Hanem divat ide, divat oda, úgy kell beszélnünk az influenzáról, mint városunk nem kedves vendégéről. Sorba dönti ágyba az embereket. Az orvosok kijelentése szerint az influenza városunkban már szépen grasszál, habár — hála Istennek — enyhe lefolyásúnak mutatkozik. Természetesen mindenki arra gondol, hogyan védekezék az influenza ellen. Az átkozott bacillus theoria szerint persze igen nehéz a dolog, mert azt valahogy elhisszük, hogy rájötték arra, mi az a bacillus, hanem hogy hol és merre van hazája, lakása s így hogyan lehetne ellene egy lakásból való kimosztási itélet végrehajtását sikerrel foganatosítani, — azt ép oly kevésbé tudjuk, mint hogy laknak-e a holdban emberek. Azt állítják, hogy az influenza bacillus „bor-nemissza”. Gyűlöli a szeszes italokat (de mit keres akkor nálunk?) s így a mottó az, hogy: Erős leves és vespeesenye, jó vörös bor, és cognac a pattogó tűző kályha mellett. Orvosságnak különben nem rossz.

Búcsú-lakoma. Torzsáról írják a következő sorokat: Az érdemszerzés és az érdemelismerés látása bármely téren találkozók vele az ember, mindig csak örvendetes lehet a mai világban. Ilyen örvendetes és lélekemelő képet nyújtott az a lakoma, melyet Torzsa község elöljárósága és intelligenciája m. hó 22-én a községi kaszinó helyiségeiben rendezett, hogy elbúcsúzzék általánosan tisztelt és szeretett volt aljegyzőjétől, Tücherer Gusztáv gákovai jegyzőtől, ki mint aljegyző 23 éven át szolgálta a község érdekeit feljebbvalóinak elismerése mellett s nem kis része volt az azóta létesített kulturális és egyéb intézmények megteremtésében. Szép volt látni az osztatlan elismerés és szeretet nyilvánulását, melynek első kifejezése az ev. ref. egyházközség galambböz lelkipásztor, ut. Kármán Pál volt. Közlekedéskísérte igaz szavait, melynek elhangzása után a testvér ág. ev. egyház nagyérdemű lelkipásztor, Fammler Gusztáv Adolf üdvözölte meleg szavakban a társaság nesztorát, majd az ünnepelt mondott kitüntetésért halás köszönetet. A felköszöntök egész sora következett a vidám hangulatban tovább folyó lakoma során s az ünnepelten kívül a lelkipásztorokra, a felekezeti egyetértésre, a községre és jegyzőjére meg a hazafias szellemű tanítói karra. Az ünnepelt és az ünneplők iránt egyaránt tiszteletet gerjesztő lakomának, melynek vidámságát a kulai Ferkó tüzés zenéje nem kis mértékben segítette emelni, csak a bajnoki órák vetettek véget.

Gyógyszertár vétel. Saly Antal, kinek városunkban is volt gyógyszertára, megvette a bajai Geiger-féle gyógyszertárt.

Eljegyzés. Tücherer Gusztáv, gákovai jegyző, karácsony estéjén eljegyezte Zsuffa Paula kisasszonyt, Zsuffa Lőrinc leányt, Kulán.

Hírlap árverés. A zombori „Magyar Olvasókör” a f. 1892. évből, a kör számára járó hírlapokat, ma január hó 1-én délután fél 5 órakor fogja elárvereztetni.

Nekrológ. Bagi János csantavéri tanító m. hó 26-án életének 29-ik évében meghalt. Temetése másnap nagy részvét mellett ment végbe.

Magyar isteni tisztelet. A csantavéri képviselőtestület elhatározta, hogy folyamodni fog a szent-székekhez az iránt, hogy vasárnaponként a kis mise is ne bunyevácul, hanem magyarul tartassék.

Gyászír. Fájdalomtól megtört szívvel tudatjuk, hogy felejtethlen fiam, illetve fivérem Schneiderbauer Hugó rövid szenvedés után, életének 20-ik évében, 1891. évi december hó 29-én reggeli 7 és fél órakor elhunyt. A felejtethlen halott hült tetemei f. évi december hó 30-án délután 3 órakor fognak a róm. kath. Szt-Rókus sírkertben örök nyugalomra tétetni. — Az engesztelő szentmise-áldozat 1892-ik évi január hó 4-én reggeli fél 9 órakor fog a Mindenhatóknak bemutatni. Zomborban, 1891. évi december hó 29-én. Áldás hamvaira! Özv. Schneiderbauer szül. Kovács Vilma, anyja. Schneiderbauer Elza, nővére.

A szabadkai városházából. A Sz. N. nem valami örvendetes hírek közöl a szabadkai városház karácsonyáról. Szerinte ugyanis Kállay főispán karácsonyra épen elrendelte a fegyelmi vizsgálatot a következő szabadkai városi alkalmazottak ellen: Kovács Lajos és Kamerer Mihály segéd-adótsiztek, Ruttkay Máté, gyűlölcse kerítés, Vojnics purcsár Jakab II-od oszt. pénztári tiszt és Engelbrecht József munkavezető ács-

mester ellen. Együttal elrendelte, hogy Kovács Lajos és Engelbrecht József állásuktól is felfüggesztessenek.

Eljegyzés. Mattanovich Károly, bácsi érsekuralmi erdősz, eljegyezte Bersuder Margit kisasszonyt, Bersuder Lajosné volt duna-gőzhajózási ügynök özvegyének a leányát.

Halálozás. Petrovits Döme szerb képezdei tanár, kit gyógyíthatlan elmebetegsége miatt csak nemrég Budapestre szállítottak, ugyanott december hó 29-én elhunyt. Béke poraira!

Bulkeszen — amint írják — Hausler Mariska óvónő a karácsonyi tünnepek alkalmával díszes karácsonyfát állított föl az óvodájában kisdetek részére; a gyerekek emez ünnepeken nagy néző közönség is vett részt.

Apatinban a mult hideg napokon, amikor még a Duna tükre is zajlásnak indult, Elter Mihály ottani lakosnak vizimalmát szétzúzta az összerúdló jégtömeg.

Eljegyzés. Dr. Légránd Ferenc, budapesti ügyvéd, eljegyezte sipeki Balázs Vince, apatini kir. kincst. erdőmester leányát, Auguszt kisasszonyt.

Apatinban az eddig dühöngött difteritisz szűnő félben lévén, dec. 29-én megnyitották az összes népiskolákat, egy a polgári iskolát is, mely intézetek a járvány miatt hosszú vakációt voltak kénytelenek élvezni.

Halálozás. Scheidler János, bajmoki tanító, dec. hó 24-én hosszas szenvedés után elhunyt. Az isteben boldogult hosszú 40 esztendő töltött a tanítói pályán, s ez idő alatt polgártársai általános szeretetét s eljárási teljes elismerését sikerült érdemelnie fáradhatlan s lelkiismeretes munkálkodásával s ama hazafias szellemmel, melyben tanítványait nevelte. Fényes kíséret adta meg neki a végtisztséget temetőre.

Városi ügyek.

Városi közgyűlés. Zombor város holnap d. e. 10 órakor a vármegyeház nagytermében rendes közgyűlést tart, melynek tárgyai a következők: 1. Polgármesteri jelentés. 2. A szervezési szabályrendelet tárgyalására kiküldött bizottság jelentése. 3. Belügyminiszteri leirat a bizottsági tagok létszámának, és a bizottsági tag választó kerületeknek újbóli megállapítása iránt. 4. Belügyminiszteri leirat a költségvetés jóváhagyása tárgyában. 5. Belügyminiszteri leirat a közgyűlési határozatok jóváhagyásának módja iránt. 6. Vallás és közoktatásügyi miniszteri intézkedés Dr. Vlisloczky Henrik városi középkereskedelmi iskolai tanárnak állásától fegyelmi uton történt elmozdítása tárgyában. 7. Császká György kolcsai-érsek köszönetnyilvánító levele a város közönsége által kinevezése alkalmából hozzá intézett üdvözlésre. 8. Igazoló választmányi jelentés a f. évi november 15-én megejtett belvárosi bizottsági tag választás tárgyában. 9. Gottlieb Márton bizottsági tag elhalálozása folytán a legtöbb adót fizető bizottsági tagok sorába egy póttag behívása. 10. A közgazgatási bizottságban megürit 5 tagsági helynek betöltése. 11. A bíráló választmányban Gottlieb Márton bizottsági tag elhalálozása folytán megürit tagsági hely betöltése. 12. Az igazoló választmány megalakítása. 13. A számonkérésébe kiküldendő két bizottsági tag megválasztása. 14. A szakszabályrendelet megalakítása. 15. Tanácsai előterjesztés a középkereskedelmi iskola építése folytán a szomszédház nyeregteretjének szükségessé vált átalakítása tárgyában. 16. Pénzügyi és gazdasági bizottság előterjesztése a közevési alap január havi szűkségletének a házi pénztár készletéből leendő ideiglenes fedezése iránt. 17. Pénzügyi és gazdasági bizottság előterjesztése a Falcione Gyula féle ösztöndíj alapítvány 733 frt 81 kr állami, és 235 frt 19 kr városi póttadó tartozásának fedezése céljából póthitel engedélyezése iránt. 18. János Gusztáv újvidéki lakos ajánlata magát a volt csendőr lakatya épületének bérbevétele iránt. 19. Ehrsam és társa sertéslusvágó cég kérvénye huszgyasztási adótartozásának 200 frt évi átalány összeggel leendő törlesztetése iránt. 20. A toronyórák felhúzása iránt megtartott vállalati árjelítés eredménye. 21. A közgazgatási bizottság bejelentése az ülésről igazolatlanul elmaradt tagok iránt.

A városi szervezési szabályrendelet újbóli összeállítására kiküldött bizottság jelentését, mely a holnapi rendes közgyűlésen fog tárgyalatni, a következőkben közöljük:

Tekintetes törvényhatósági bizottság!

A városi szervezési szabályrendelet újból leendő átdolgozása iránt f. évi október 28-án 306. szám a. kelt megbízásnak megfelelően, van szerencsénk az új szervezési szabályrendelet javaslatát a. a. bemutatni, azon pontokra nézve pedig, melyekben ez az eddig fennállótól eltér, indokolásul a következőket előterjeszteni:

A szervezési szabályrendelet módosításának egyik okát az annak elkészülte óta létrejött törvényhozási intézkedések, másikat pedig az eddigi gyakorlat eredményei képezik, melyek annak egyes hiányait feltárva, átalakítását szükségessé tették.

E két szempontot mérlegelve, kötelességünknek tartjuk a tekintetes törvényhatósági bizottság figyelmét azon fokozottabb közigazgatási tevékenységre felhívni, mely városunkban egyrészt annak természetszerű fejlődése, másrészt az igazgatás egyes ágainak terjedelmesebbé váló alakulása folytán állott elő.

A tanácsai iktatókönyv tanúsága szerint ugyanis elintézendő ügyszám volt:

1885-ben	8983,
1886-ban	10871,
1887-ben	12053,
1888-ban	13006,
1889-ben	13416,
1890-ben	11771,
1891-ben (dec. 27-ig)	14401,

vagyis az ügyforgalom 5418 darabbal, jóval több mint 60%-al emelkedett.

Ugyanezen viszonyt mutatja az árvaszéki ügymenet is, hol 1041 ügyszám helyett, mely 1885-ben elintézendő volt, 1891-ben 2763 érkezett be.

Az ügyforgalom ezen szaporodását figyelembe véve, megfontolandónak találtuk azon kérdést, vajjon ezen fokozottabb ügyforgalom a személyzet létszámának megfelelő szaporítását nem igényelné-e, és midőn javaslatunkban e kérdésre tagadólag felelünk, főindokunkat csakis az képezte, miszerint a város pénzügyi helyzete a legszigorubb takarékoskosságot teszi feladatunkká; és javaslatunkban az eddigi létszámot, néhány hivatali állásnak inkább megfelelő elnevezésétől eltekintve, egész terjedelmében fentartani, és e kérdésben az ügykörök célszerűbb és oly beosztása által vélünk legalább részben segíteni, hogy minden egyes munkaerő lehetőleg felhasználható legyen.

A létszám emelésének ilyen mellőzésével kapcsolatban azonban önként felmerült egy másik kérdés: a személyzet javadalmazásának kérdése.

Azt hisszük, nem szorul bővebb igazolásra azon körülmény, hogy a városi tisztviselők, segéd-, kezelő-személyzet és szolgák javadalmazása aránytalan csekély. Ha akár a szomszédos törvényhatóság, akár más városok, akár az állam által nyújtott javadalmazás mértékét is alkalmazzuk, dacára annak, hogy még az utóbbinál már maga a kormány is javítást látott szükségesnek, a városunk által nyújtott javadalmazás még ezen eddigi szerény igényeken is tetemesen alul marad. Ha pedig a város közönsége azt akarja, hogy ügyeinek vezetése jó, gyors, pontos és megbízható legyen, ha azt akarja, hogy alkalmazottai a városi szolgálatot ne tekintésék csak ideiglenes és jobb hiányában elfoglalt átmeneti állásnak, akkor gondoskodnia kell arról is, hogy a javadalmazás egyrészt az illetők által teljesített szolgálatokkal, másrészt pedig társadalmi helyzetükkel is arányban álljon. Az életigények fokozódása, a társadalmi szükségletek nagyobb mérvé, egyaránt követelik, hogy a javadalmazás azon valóban szerény mérvé, melylyel a város tisztikarát részesíti, emeltesék. Ha még figyelembe vesszük azt is, hogy a tisztikar csekélyebb létszáma az esetleges előléptetéseket is más törvényhatóságok, vagy éppen az állammal szemben sokkal is ritkábbakká teszi, a javadalmazás kérdésének megoldását, továbbra függvény tartását magának a város jól felfogott érdekében sem véltük lehetőknek.

Midőn javaslatunkban az egyes hivatalok jövőben leendő javadalmazására indítványunkat előterjesztjük, meg kell jegyeznünk, hogy abban csakis a legszerényebb, még a mi pénzügyi helyzetünk mellett is számbaveendő igényeket elégíthettük ki. És ép ez okból a javadalmazás újabb rendezését nem tekinthetjük általánosnak, hanem azon állásokat, melyeket a többivel aránylag jobban láttunk javadalmazva, az eddigi állapotban hagytuk meg.

A javadalmazás emelését nem fizetés, hanem lakbérpótlék alakjában véltük megadandónak. Ha netalántán bármikor a város közönsége más törvényhatóságok módjára alkalmazottjai lakbér igényeinek is eleget tenni kívánna, a rendezés jelenlegi módja mindenesetre a lakbérkérdés egyszerűbb és kevésbé terhes megoldását tenné lehetővé, másrészt pedig a nyugdíjalapot ez idő szerint újabb terhek viselésére nem köteleznél, sőt méltányos is, hogy a tényleg működő tisztviselő mellékjárulékalakjában a nyugdíj elvezővel szemben előnyben részesüljön. Lakbér pótléknak pedig azért neveztük, mert egyes állásoknál oly csekély, hogy a tulajdonképeni lakbér jellegével alig bír.

Csakis két állás javadalmazásánál tértünk el e tekintetben. Az egyik a polgármesteri állás, mely javadalmazás rendezésénél nem zárkozhatunk el azon felfogás elől, mely a polgármesterben nemcsak a tisztviselőt, hanem az egész város közönségének képviselőjét, fejét látja, kinek javadalmazása még emelés esetén is alul fog maradni azon mértéken, melyet a város közönsége képviselője igényelne. Ez okból ezen állásnál úgy fizetésemelést, mint lakbérpótléket javasoltunk.

Ugyaníly módon javasoljuk a javadalmazás rendezését az örálló legények (hajdúk) egyrésznél is, kik valóban oly szerény díjazásban részesülnek, mely az életfentartás legkezdtelegesebb igényeit is alig közelíti meg.

A szervezési szabályrendelet egyéb, részben az újabb törvények által igényelt, részben az eddigi tapasztalat által kívánatosnak mutatkozott főbb módosításai a következők:

A szabályrendelet 4. §-ában a rendes közgyűlések számát az eddigi évenkénti tíz helyett hatban állapítottuk meg, minthogy ezen közgyűlések előkészítése jelenleg a tisztviselők nagymérvű elfoglaltságát teszi szükségessé, amely folytán a közigazgatás menete hátrányt szenved.

A mennyiben pedig valamely tárgy sürgős elintézését igényelne, a rendkívüli közgyűlés bármikor egybehívható.

A 7. § a törvényhatósági bizottság tagjainak számát 106-ban állapítja meg, ugys az eddiginél 6-al többen állapítja meg. E rendelkezés indokát abban állapítja, hogy az 1891. évi népszámlálás adatai szerint Zombor sz. kir. város lakossága 26534 lélekre rug, az 1886. XXI. t. c. 24. §-a alapján pedig minden 250 lakosra egy bizottsági tag esik. E tagok felerészben legtöbb adót fizetők, felerészben választottak lévén, az utóbbi 53 tagnak városrészenkénti felosztásánál az 1892. évre végeérvényesen megállapítva országgyűlési képviselőválasztókhoz képest kik egyuttal községi választók is:

a Belvárosban	265 választóra esik	8 bizotts. tag
a Felsővárosban	354	" 10 "
a Cserevárosban	400	" 12 "
a Bánátságban	382	" 11 "
a Szelencsében	421	" 12 "

A 8. §-ban a közgyűlés hatáskörébe a nyugdíjszabályrendeletből kifolyó teendők is felsorolva, az 1886. XXII. t. c. 164. §-ának rendelkezése alapján pedig a községi kötelekbe való felvételt és letelepülés iránti engedély megadását szintén a bizottság hatáskörébe utaltuk.

A 24. §-nál a golyók általi titkos szavazást, mint gyakorlatban úgy sem levőt mellőztük.

A polgármester hatáskörénél egyes, az újabb alkotott törvényeken vagy a gyakorlat alapján felmerült kívánalmakon alapuló rendelkezések felvételét javasoljuk, az árvászek hatáskörénél pedig az árvászeki ülnöki teendőkkel megbízott tanácsnokoknak az 1883. I. t. c. alapján álló minőségét is külön felemlíteni szükségesnek tartottuk.

A tanácsai ügyosztályok beosztásánál változás csak annyiban történt, hogy a főjegyző hatásköre különösen a katonai ügyek odatalása által bővített, az árvaügyek nagymérvű szaporodása folytán pedig az egyik tanácsnok ügyköre kizárólag árvaügyek elintézésében állapított meg.

A rendőrkapitányság teendői közé a helyi árak hiteles igazolását is felvettük, a rendőrhadnagy hatáskörét pedig a közbiztonság érdekében a belterületi rendőri szolgálat ellenőrzésére is kiterjesztettük.

A számvizsgáló a régebbi számadások megvizsgálásának immár befejezése folytán csekélyebb számú teendővel bírva, hatáskörébe a városi adópótlék könyvelését és a számvévi iktató és irattár kezelését is felvettük.

Az adóügyek nagyobb mérvű felszaporodása és a személyzet nagyobb létszáma az adóügy vezetésével megbízott tanácsnok részére ugy a fogalmazási szakban, mint az ellenőrzésben állandó segéderőt tévén szükségessé, az egyik adótisztii állást „főadótiszt” címmel felruházni és reá ezen most említett teendőket ruházni, egyben pedig a tanácsnok akadályoztatása esetén annak helyettesítésével megbízni javasoljuk.

Az ügykezelés érdekében a betűsoros névmutató vezetésével az iktatót, vizont a sűrgetési napló és nyilvántartás vezetésével a levéltárnokot véltük megbízandónak.

A halottkemi díjak szabályrendeletileg szabályozva nem lévén, a másodorvos állásánál ezek kifejezett megállapítását szükségesnek tartottuk.

A közbiztonsági állatorvosi állás rendszeresítése folytán a városi állatorvosi elnevezés félreértésekre adhatván okot, ez utóbbit „kerületi állatorvosi” címmel felruházni javasoljuk.

A városgazdai cím helyett a hatáskört jobban kifejező „gazdasági intéző” címnek alkalmazását javasoljuk.

A személyzet létszámát, valamint a javadalmazás emelése folytán előálló többletet feltüntetve kimutatás alább következik.

Kelt Zomborban, a kiküldött bizottságnak 1891. évi december hó 29-én tartott ülésében.

A bizottság nevében:
Dr. Csíhás Benő s. k.,
polgármester, mint elnök.

Kimutatás

Zombor sz. kir. városnál rendszeresítve levő tisztviselő, segéd-, kezelő és szolgáló állások javadalmazásának javításáról.

Az állás megnevezése	Eddigi javadalmazás		Ujabb javadalmazás szerint		Az állás megnevezése	Eddigi javadalmazás	Ujabb javadalmazás szerint	Az állás megnevezése	Eddigi javadalmazás	Ujabb javadalmazás szerint
	kész-pénzben	egyéb juttatás	fizetés	lakbér pótlék						
I. Tisztviselők.										
Polgármester	2000	—	2200	200	400					
Rendőrfőkapitány	1500	—	1500	100	100					
Főjegyző	1200	—	1200	200	200					
4 tanácsnok egyenként	4400	—	4400	800	800					
Főügyész	1000	—	1000	—	—					
Főorvos	800	—	800	—	—					
Számvévi	1100	—	1100	100	100					

Az állás megnevezése	Eddigi javadalmazás		Ujabb javadalmazás szerint		Az állás megnevezése	Eddigi javadalmazás	Ujabb javadalmazás szerint
	kész-pénzben	egyéb juttatás	fizetés	lakbér pótlék			
Házipénztárnok	1100	—	1100	100	100		
Főmérnök	1200	—	1200	—	—		
Másod mérnök	1000	—	1000	—	—		
Adópénztárnok	900	—	900	100	100		
Első aljegyző	900	—	900	100	100		
Másod aljegyző	800	—	800	—	—		
Másod orvos	600	—	600	—	—		
Első alkapitány	900	—	900	100	100		
Másod alkapitány	800	—	800	—	—		
Javadalmi ügyvezető	900	—	900	—	—		
Levéltárnok	900	—	900	—	—		
Jav. hiv. pénztárnok	850	—	850	—	—		
Házipénzt. ellenőr	900	—	900	100	100		
Adópénzt. ellenőr	750	—	750	50	50		
Javad. pénzt. ellenőr	720	—	720	—	—		
Földadónyilvántartó	800	—	800	—	—		
Számvizsgáló	800	—	800	—	—		
Községm.	750	—	750	50	50		
II. Segéd és kezelő személyzet.							
Gazdasági intéző	660	—	660	140	140		
Főadótiszt	660	—	660	90	90		
Közv.-hidi állatorvos	800	—	800	—	—		
Kerületi állatorvos	250	—	250	50	50		
5 adótiszt egyenként	660	—	660	—	—		
Kiadó	3300	—	3300	200	200		
Iktató	660	—	660	40	40		
2 irodatiszt egyenként	660	—	660	—	—		
2 pénztári tiszt egyenként	660	—	660	80	80		
Ügyészeti irodatiszt	600	—	600	—	—		
7 írnök egyenként	540	—	540	—	—		
Négy negyedmester egyenként	400	—	400	—	—		
Mértékhitelítő	720	—	720	—	—		
Lajstromzó	660	—	660	40	40		
Rendőrhadnagy	500	—	500	—	—		
Útbiztos	500	—	500	—	—		
Végrehajtó	600	—	600	—	—		
4 szülésznő a 50 frt	200	—	200	—	—		
III. Szerződöttek.							
Kertész	660	—	660	—	—		
Gyepmester	675	—	675	—	—		
IV. Szolgák és fel-fogadottak.							
Hivatalszolga	300	ruha	300	—	—		
2 kerületi kézbesítő egyenként	400	frt	400	—	—		
Örmester	300	—	300	—	—		
Tizenötgyalogrendőr egyenként	300	frt	300	—	—		
Tiz lovasrendőr egyenként	300	frt	300	—	—		
Dobos	216	ruha	240	24	48		
6 I-ső oszt. hajdú egyenként	216	frt	1296	1440	144 288		
6 II-os oszt. hajdú egyenként	216	frt	1296	—	—		
2 kocsis a 180 frt	360	—	360	—	—		
Betegápoló	144	—	144	—	—		
Betegápolónő	120	—	120	—	—		
Közv.-hidi felügyelő	240	—	240	—	—		
Raktárőr	144	—	144	—	—		
Sikarai erdőőr	120	—	120	—	—		
2 állandó kerti munkás a 200 frt	400	—	400	—	—		
20 városi munkás a 180 frt	3600	—	3600	—	—		
10 javad. hiv. biztos egyenként	240	frt	2400	—	—		
5 vámszedő a 264	1320	—	1320	—	—		
3 vámszedő a 216	648	—	648	—	—		
2 vizsgáló a 264 frt	528	—	528	—	—		
1 vizsgáló	240	—	240	—	—		
Kórházi szolgáló	120	—	120	—	—		
3 utkaparó a 180 frt	540	—	540	—	—		
Színházi szolgáló	150	—	150	—	—		
Összes emelés . . . 3716							

Komédia.

Az ember tragédiája az emberi élet legutolsó szindarabja. Az első egy bohózat, a születés. Mert ennél bohóbb dolgot nem lehet elkövetni, és a későbbi órvádat csak az a tudat hárítja el, hogy „születni” az egyetlen magyar ige, amelyet a magyar ember is szenvedő alakban kénytelen használni. A folytatása *vigyjáték*, a gyermek vigjátékainak köra. A felszerűlő leány már igen gyakran a színházhoz folyamodik, és lesz a *színház*; az ifjú első szerepei, hol a nép felé vonzzák, amikor *népszínmű*, hol a vigabb műfajok elemeivel hozzák összeköttetésbe, és akkor ott az *operette*, *balett*. Ebben a korban a *dramához*

való komolyság még hiányozván, legfőbb *dramolették* fejlődnek, ha a *finánc-operációk* nagyon megaragítják az öregeket. — De ép a vigabb műfajok kultiválása szokta siettetni a *dramai* bonyodalmat, amely egy házassági köteleknek előbb keservesen való összesomózásával, később még keservesen való kibonyolításával jár. Amit eközben Éva Adámjának sügni szokott, az is ritkán Madách-féle kedves titok, amelyért pirulni szokás, hanem az, hogy — az új kalap nélkül nem lehet meg. És ha csakugyan *olyant* sűg is — jön a difteritisz, amin a köszönőlevél-csináló *bors* is csak akkor segít, amikor úgy sincs veszedelem. — És mégis azt mondják nekünk, hogy *bizva bizunk!* Ugyan kibe és mibe? Csak egy a biztos: a halál, az ember *tragédiája*, amikor az ember életével fizeti az egész *komédia* árát, amelybe *potyajugygyel* eresztették be...

Nem affelett elszomorodásunk keltette fel bennünk e komor gondolatokat, hogy az igazgatónak ez előadásra ígért 30 *ártatlan* fehérruhás lánykát nem sikerült találnia, — hanem az az általános magabizáltság, amely az ilyen ünnepeken általában, és különösen az ünnepi darab alkalmával minden kedélyen erőt vesz.

A szereplők derekasan közreműködtek, hogy a hangulatba beletalálja magát a szépszámu ünnepi közönség. A képek közül legzebb volt a Fárao jelenete, díszlet és öltözék tekintetében is. Adám (Veszprémny), Éva (Veszprémny) és Lucifer (Réai) minden nagyobb jelenet után megérdemelt tapsban részesültek. A rendezés lehetett volna gondosabb is.

Ünnep másnapján már kevésbé komor gondolatokra okot adó darabok jártak. Délután a gyerekeknek adták a *Tündérbajt*. Ezt az előadást az uralkodó járványos betegségre való tekintettel talán jobb lett volna egyáltalán meg nem engedni, mert, amily kedves látvány is az a sok mosolygó arcocska, ép oly veszélyes ezeket ilyenkor összehozni. De ha már adták, hát örülünk, hogy csak gyerekek hallották a tündérbajtól szóló kuplékat, mert saját külön *Vigyázó Lacink* azt újságolja, hogy ha nagy bácsik és nénik hallották volna, bizony elpirultak volna.

Este a *Csikós* ment. De bár csak a délutáni színlapon volt az, hogy egy páholy 1 frt 57 kr (épen ennyi? nem adhatják olcsóbban?), mégis este tartottak félére leszállított előadást. Ugyanis Rózi (Halasyné) egy szót sem birt énekelni makacs influenzája miatt. A darabban a címszerep (Csige) és Márton csikós (Tiszta) említendők dicsőretek. Utóbbinak ez egyik legzebb alakítása volt. Az influenzának a színpadra való hatását véletlenül igen találóan jellemezte az egyik vasárnapi *Feneleány*, amidőn így mutatta be a Beregi lányokat: „mi a Berekedt család árvái vagyunk”.

Hétfőn az első jutalomjáték. A társulat egyik leg-buzgóbb tagjának, Szinai Lajosnak javára a *Járvány* került színpad, melyben a jutalmazandó gyakori tapsot és beléptekor koszort kapott — „Szinai Lajosnak barátai”. A szerepmentudás még az influenzánál is erősebben grasszált és a darab sok mulattató jelenetnek hatását rontotta el. Kiemelendők Réai, Veszprémny és Veszprémnyé, Borosné, Peterdi, Halasi és Tiszta. Közönség elég szép számmal jött össze, ami a jutalmazandó népszerűségére kedvező következtetést nyújt, különösen ha figyelembe vesszük azt a sok érdekesebb előadást, amely ez estét közvetlenül megelőzte.

Veszprémny bennünket le akar főzni. Mi azt tanácsoltuk, hogy takarékoskodjék az újdonságokkal, mert majd hamar elfognak, és ő hétről-hétre 2-3-at ad elő. Szívesen hagyjuk magunkat így lefőzni, mert nem is vagyunk Schlesingerek, és mert reméljük, hogy a Ne hagyj magad Schlesingerral még soká nem fog lefőzni akarni. „A *rendjel*” legutóbbi újdonsága Meilhaecknek francia szellemességgel kigondolt bohózat, amelynek meséjében mi csak azt a hibát találjuk, hogy a hősnő nem követ el hibát. Már hiába, vannak a mi romlott modern világunkban helyzetek és alakok, amelyekből a hiba elkövetése következnek, mint — morál. A férj (Calineau) kinek bambaságát Veszprémny nem adta elég természetesen, mert nem akarta magát elég ostobának tenni, szép neje (Veszprémnyé) mellett futkos egy kalandornő (Borosné) után; Calineau né hajlandó volna udvarlóját Andrást (Halasi) meghallgatni, de még kűzd magával, amidőn Calineau ostoba kalandvágya belekergeti a kalandba. Ez abból áll, hogy Andrással elutazik, egy fogadóba száll, de szörnyen elrémül, amidőn észreveszi, hogy most Andrást nézik Calineau, férjének, és ennélfogva a kaland milyen kényes következményekkel kezd fenyegetőzni. Hozzájárul az, hogy a szállóban Andrást mindenféle hőstetteket visz végbe, megszabadít egy néger fejedelmet, Frankon barátját (akit Tukorai alakított) az oroszán (!) karmai közül. Ezért nyomban megígéri neki a becsületrendet, és a lapokba is belekerül, hogy Calineau — mert Andrást mindig annak tartják, lévén az ismert Calineau nével együtt — megkapja a rendet hőstetteiért. E kirándulásról a szerelmes pár megrémülve hazasiet. Mialatt azon töprekednek, hogyan magyarázzák meg a dolgot Calineau előtt, kislül, hogy Calineau egy másik kaland után járva, távol volt, és most Calineau né ellene fordítja a dolgot és ráfogja, hogy ő volt a hős, aki más nővel járt ott, és akinek örülnie kell, hogy az asszony neki megbocsátja a saját (igaz, hogy el nem követett) hibáját. Hát az ilyen bamba férjet — az Isten engem akárhová tegyen — ha én vigjátékíró vagyok, bizony megcsalatom! Hát mi érdem akkor oly szellemes férjnek lenni, mint Desprunelles, ha Calineaura ez az Adhemar ép oly kevés veszélyes?

Az ilyen morális morál immoralis.

A *Vasgyáros* gondos előadása nagyobb közönséget érdemelt volna, mert benne drámai személyzetünk két főszereplője a Veszprémny, legzebb alakításai egyiket mutatták be. A darabon meglátszott, hogy jól van betanulva, és buzgalommal adják, még a benne új szereplők is, mint Csige (Bachelén) és Peterdi (Athenais) jól állták meg helyüket. Annál inkább a régi szerepek tulajdonosai, Halasi (Bligny) Tiszta (Moulinet) és az állandó szerelmes pár Lorándi (Octave) és Borosné (Susanne). Sok ily jó előadást kívánunk a társulatnak és magunknak is a boldog új esztendőben!

Dr. Pataj Sándor.

Naptár.
Január.

Havi és heti nap	Katholikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
1 Pént.	K. K. Ujévi ün.	Ujév napja	20 Ignác vt.
2 Szom	Makár ap. hv.	Ábel, Szeth	21 Juliána sz.
3 Vas.	C Genovéva	C Enok, Dán.	22 F 28 Neszte
4 Hétfő	Titus p., Izab.	Lóth, Izabella	23 Krétai 10 vt.
5 Kedd	Teleszf., Sim.	Simeon	24 Jenőke

Felelős szerkesztő:
Dr. BALOGHY ERNŐ,
köz- és váltó-üggyvéd.
Laptulajdonos és kiadó
BITTERMANN NÁNDOR.

NYILTTÉR.)

Köszönetnyilvánítás.

Mindazon rokonok, helybeli és vidékről jött jóbarátoknak, kik felejtethetetlen kedves jó férjem végtisztesség adásánál megjelentek s ez által annak elvesztése fölötti kimondhatatlan fájdalom enyhíteni iparkodtak, ez uton mondok hálás köszönetet.
Bajmokon, 1891. évi dec. hó 28-án.

Özv. Scheidlerné.

*) Az e rovatban közlöttéért nem vállal felelősséget a szerk.

HIRDETÉSEK.

FOGORVOS

Dr. Szabó Sándor

fül- és szemorvos,
torok- és gégebajok,
Diphtheritis és torokgyík

különleges orvosa.

RENDELŐ INTÉZET: November 1-től Sztapári-ut, a megyeház átellenében, Kovácsfy-féle ház. *—13

Gyakornok kerestetik.

Egy, legalább is 4 gymn. osztályt végzett 17—20 éves szolid fiatal ember, minf gyakornok, azonnal alkalmazást nyerhet Uaskufon a jegyzői irodában. Fizetése havi 10 frf o. é., szabad lakás, világítás és teljes ellátás. 3—1

Pályázat.

Lemondás folytán megürült kulai (Bácsmegeye) róm. kath. magyar és német ajku kántori állomásra **1892. évi február hó 25-re** újra pályázat hirdetik. Az állomás jövedelme: a) 400 frt o. é.; b) egy hold (1000 □-öl) szántóföld; c) 5000 lélek után stóta; d) szabad lakás, 3 szoba, konyha, kamra, pince, istálló, felszer és házi kert. — A kántor kötelemei: a) az összes kántori teendők, a miket személyesen tartozik végezni; b) az iskolás gyermekek s a népnek az egyházi énekbeni oktátása; c) a tanítókat esetleg betegségük alatt az iskolában helyettesíteni. Pályázatra csak oly egyének bocsáthatók, kik tanítói oklevéllel illetve kántortanítói képesítéssel elvannak látva. A pályázók köllőleg felszerelt folyamodványokat a kulai római kath. egyházközség s képviselőre címezve Nt. Martin József esperes-plébános urhoz Filipovára küldjék be, s a fent kitűzött napon reggeli 10 órakor tartandó próbára személyesen jelenjenek meg.

Kulán, 1891. évi december hó 27-én.

Dr. Hoffmann Károly,
iskolaszéki elnök.

Pályázat.

Bács-Bodrogh megye, Kula m. városban egy róm. kath. hitfelekezeti magyar-német tannyelvű tanítói állás lekötésén folytán üresedésben lévén, ezen állásra a következő javadalmazással pályázat hirdetik: 1-ször: 400 forint készpénz negyedévi előleges részletekben; 2-ször: 5 hold (6000 □ öl) szántóföld adóteherrel; 3-ször: évi 100 frt évi lakbérátalány. Az ismétlő iskola tanításáért külön díj nem jár. A megválasztott tartozik a népet vasárnaponként az egyházi énekekben tanítani. Pályázni kívánók felhívattak, hogy kérvényeiket és a német nyelvre szóló képesítésüket igazoló okmányokat **1892-ik évi január hó 28-ig** nt. Martin József ker. esperes, filippovai plébános urhoz beiktatni el ne mulasszák. Az állás azonnal elfoglalandó.

Kulán, 1891. évi december hó 27-én.

Dr. Hoffmann Károly,
iskolaszéki elnök.

Karlsbadi porcellán-edény leszállított árakkal.

UJÉVI BAZÁR!

Minden néven nevezendő ajándéokra alkalmas árúk, divatcikkek, luxus-tárgyak és játékszerek gazdag és csoda olcsó raktárának szives megtekintésére a nagyérdemű közönséget tisztelettel meghívja

Goldfahn Sándor,

kereskedő,
Zombor, főutca, Falcione Lőrinc féle ház, a nagy tőzsde mellett.

Berndorffi china-ezüst gyári árakon.

Ujévi bazár.

Ditmár-féle lámpák.

Alkalmas újévi ajándékok.

Az EMAILLE festéshez szükséges hozzávalók ZOMBORBAN csakis

SCHÖN ADOLF

könyv- és papirkereskedésében kaphatók,

hol az EMAILLE festészet ingyen taníttatik. A festés vagy rajz előismerete nem szükséges. A tárgyakat festés után nem kell égetni.

Ugyanott

újévi ajándékok

dús választékban, olcsó árért szereshetők be.

Gazdag könyvpiac magyar, német és francia munkákban.

Egyszerű és elegáns iróasztalok nagy raktár.

Olcsó képeskönyvek. — Társasjátékok.

FARSANGI UJDONSÁGOK.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, miszerint ZOMBORBAN, a főutca sarkán (FALCIONE-féle házban)

MARIS ES BERGENTHAL

A KÉT ANGYALHOZ

bejegyzett cég alatt **rőfös-, divat- és kézműáru-kereskedést** nyitottunk, melyet a mélyen tisztelt vevő közönség nagybecsű pártfogásába ajánlunk. Különös figyelembe ajánlunk mindennemű **téli kelmekeket**, melyet az előre haladt időszak (Saison) miatt a legolcsóbb árakban számíttunk. Igen olcsó árakban adjuk a legnehezebb minőségű **creasz-vásznat**, ugy mindenféle **fehér és színes, rojtos és ajour szegett asztal-készleteket**. Tapeszry és brüsszeli **füteszőnyegek** 16 és 12¹/₄. **Sopha Szmirna-szőnyegek**, melyek olcsóságuk miatt kitűnőek. **Atlasz-selyem paplanok** igen olcsó árakban, melyhez legfinomabb pamutot szintén **raktáron tartunk**.

A két Angyalhoz.

A két Angyalhoz.

FARSANGI UJDONSÁGOK.

Pályázati hirdetmény.

A vármegyei törvényhatóság által 6849/alisp. 1891. szám alatti jóváhagyott községi rendőrségi szabályrendelet értelmében az üresedésbe jött **két lovasrendőri** állásra, esetleg előléptetés folytán gyalogrendőri állásra ezennel pályázat nyitattik. Rendőrnek évi fizetése egyenként 200 frt, lótar-tási általány fejében 80 frt, valamint ruházat és fegyverzetéről a község gondoskodik. Községi rendőrül csak oly egyén nyerhet alkalmazást, a ki:

- magyar honpolgár;
- védkötelezettségének megfelelt, 24. életévét betöltötte és a 60 at el nem érte;
- fedhetlen erkölcsű és teljesen rovatlan előéletű;
- teljesen egészséges (ami orvosi bizonyítvány-nyal igazolandó);
- irni, olvasni tud és a községben divó szerb nyelvet bírja;

Az alkalmazásnál elsőbbség adatik:
1. Az 1873. évi II. t. c. értelmében, kedvezményezett altisztek és kiszolgált állami csendőröknek.
2. A hadsereg és honvédségnél kiszolgált egyéneknek.
3. Kifogás nélkül rendőrségi szolgálatban (nem felelős öri minőségben) állott egyéneknek.
4. Végül előnynek tekintetik minden körülmények között a szolgálati magyarnyelvnek szó- és írásban való bírása, valamint a nőtlenység.

Pályázati kérvények a fentiek szerint okmányolva alólirt előjárásához **1892. évi január hó 24-ig** benyújtandók.
Kelt Felső-Kovilyon, 1891. évi december 20-án.
Bajazetov Zsviko, jegyző. **Nesin Tósa,** bíró.

Zombor, 1891. Bittermann Nándor könyv- és könyvendéjéből.

Magtár és pince bérbeadás.

Zomborban, a Felső-városban, a Flórián-utcában, egy

nagy magtár és pince

1892. évi január hó 1-től egy, esetleg több évre is bérbe vehető. Bővebb felvilágosítással szolgál e lapok kiadója, Bittermann Nándor.

4260. szám.
kig. 1891.

Pályázat.

Gardinovce községben ujonnan rendszerezett községi szülésznöi állásra ezennel pályázatot nyitok.

Javadalmazása: Évi fizetés 50 frt, nappali látogatás 20 kr, éjjeli látogatási díj 40 kr.

Felhívattak ezen állomást elnyerni óhajto magyar és szerb nyelvet beszélő okleveles szülésznök, miszerint köllőleg okmányolt kérvényeiket hozzám 1892-ik évi január hó 10-ig nyujtsák be.

Titel, 1891. évi december hó 18-án.

Vojnits István,
főszolgabíró.

3—1